

ผลการอบรมผู้นำเยาวชนสตรี

ในบทนี้จะกล่าวถึงผลการวิจัยที่เกี่ยวกับกิจกรรมการอบรม และผลการอบรมผู้นำเยาวชนสตรี กิจกรรมในระหว่างการอบรมส่วนใหญ่เป็นกิจกรรมกลุ่มย่อย เพื่อให้ผู้นำเยาวชนสตรีได้มีส่วนร่วมในระหว่างการอบรมมากที่สุด ดังนั้น กิจกรรมส่วนใหญ่จึงเป็นกิจกรรมกลุ่ม เพื่อให้ผู้นำเยาวชนร่วมกันอภิปราย วิเคราะห์ สังเคราะห์ ร่วมกันแสดงความสามารถและความคิดเห็นในหัวข้อต่าง ๆ ดังนี้

สถานการณ์สมมติ

การวิเคราะห์คุณลักษณะผู้นำ

กิจกรรมที่เป็นแนวทางในการป้องกันการติดเชื้อโรคเอดส์ในเยาวชนสตรี

บทบาทและหน้าที่ของผู้นำเยาวชนสตรี

ทัศนคติของผู้นำเยาวชนสตรีต่อโรคเอดส์และผู้ป่วยเอดส์

การเขียนโครงการ

ความรู้สึกของผู้นำเยาวชนสตรีหลังการอบรม

สถานการณ์สมมติ

สถานการณ์สมมติ เรื่อง การรักษานวลสงวนตัว

ก่อนการบรรยายเรื่อง การรักษานวลสงวนตัว วิทยากรได้แบ่งกลุ่มนักเรียนออกเป็น 6 กลุ่ม กลุ่มละประมาณ 15-16 คน เพื่อให้นักเรียนได้อภิปรายร่วมกัน โดยวิทยากรได้แจกข้อคำถามและสถานการณ์สมมติเพื่อการอภิปรายกลุ่มดังนี้

สถานการณ์สมมติ

นางสาวสมฤติ จะหน้าบึ้งทุกครั้งที่เดินผ่านกลุ่มเพื่อนชาย ทั้ง ๆ ที่ใจรู้สึกชอบ

1. ให้นักเรียนอธิบายขอบเขตของการรักษานวลสงวนตัว และแสดงความคิดเห็นถึงการรักษานวลสงวนตัวที่เหมาะสม

2. นักเรียนจะวางตัวอย่างไรเมื่ออยู่ในกลุ่มนักเรียนชาย
จากการอภิปรายร่วมกันของนักเรียน สรุปความคิดเห็นและความเข้าใจของนักเรียนได้ดังนี้
“การรักษาวนสรวงตัวในความคิดเห็นของนักเรียน” หมายถึง การวางตัวให้เหมาะสม การ
แสดงกิริยาท่าทางที่เหมาะสม

การวางตัวที่เหมาะสม ได้แก่

1. หลีกเลียงหรือปฏิเสธการชักชวนที่เห็นว่าไม่เหมาะสม
2. แต่งกายสุภาพเรียบร้อย สวมเสื้อผ้าที่เหมาะสมและมีคิขิต
3. ไม่ใช่คำพูดที่เป็นการยั่วชวน หรือสายตาทียั่วชวน
4. ดูแลความสะอาดของร่างกาย ไม่ปล่อยตัวจนเกินไป
5. ไม่เดินในที่เปลี่ยวคนเดียวเวลากลางคืน
6. ไม่ไปไหนต่อไหนกับเพื่อนผู้ชาย 2 ต่อ 2 เช่น ไปดูภาพยนตร์
7. เมื่อมีงานเลี้ยงสังสรรค์ ไม่ควรดื่มสุราหรือของมีเมา
8. ไม่ควรนั่งใกล้ผู้ชายจนเกินไป
9. ไม่ควรเย่อหยิ่งจนเกินไป ควรวางตัวตามสบาย
10. ไม่แสดงกิริยาที่หยาบคาย ทั้งคำพูดและท่าทาง
11. เมื่อเดินผ่านผู้ชายควรเดินโดยกิริยาที่สงบเสงี่ยม เมื่อเขาทักก็ทักทายตอบฉันทเพื่อน

การวางตัวเมื่อนักเรียนอยู่ในกลุ่มนักเรียนชาย นักเรียนเห็นว่าควรปฏิบัติตัวดังนี้

1. สำรวมกิริยามารยาทในขณะที่นั่งสนทนากับกลุ่มเพื่อนชาย
2. ไม่ควรทำตัวสนิทสนมกับเพื่อนชายจนเกินไป
3. ไม่พูดจาหยาบคาย ลามก สองแง่สองมุม
4. ไม่ดื่มของมีเมาเมื่อเพื่อนชายชักชวน

สถานการณ์สมมติ เรื่อง การปฏิเสธเพศตรงข้าม

นักเรียนได้ให้ความหมายของ “การปฏิเสธเพศตรงข้าม” หมายถึง การไม่ยอมในสิ่งที่เพศ
ตรงข้ามต้องการ การหลีกเลียงการมีเพศสัมพันธ์กับเพศตรงข้าม การใช้คำพูด วาจา และเหตุผลเพื่อ
ให้เพศตรงข้ามเข้าใจ

สถานการณ์สมมติ

นางสาวพรมศรี มีเพื่อนชายซึ่งรู้จักและคบกันมานาน อยู่มาวันหนึ่งเพื่อนชายขอตามไปบ้าน
บังเอิญไม่มีคนอยู่บ้าน โอกาสและสิ่งแวดล้อมเป็นใจ เพื่อนชายจึงบอกรัก จับมือและขอร่วมเพศด้วย
ท่านคิดว่าจะปฏิเสธอย่างไร และในสถานการณ์นี้จะปฏิบัติอย่างไรจึงจะดีที่สุด

นักเรียนร่วมกันอภิปรายและสรุปดังนี้

สิ่งที่ต้องกระทำในการปฏิเสธเพศตรงข้าม

1. อธิบายให้เขาเข้าใจว่าสิ่งที่เขากำลังทำลงไปเป็นสิ่งไม่ดี
2. อธิบายให้เห็นถึงปัญหาที่อาจจะเกิดขึ้นมาตามหลังทั้งด้านครอบครัว สังคม การศึกษา และอนาคตข้างหน้า

การปฏิบัติตัวขณะอยู่ในสถานการณ์

1. ควบคุมอารมณ์ของตนเอง อย่าให้เคลิบเคลิ้มไปกับเขา
2. ชวนกันออกจากบ้านและหลีกเลี่ยงที่ลับหูลับตาคน
3. หลีกเลี่ยงการดื่มของมึนเมาทุกชนิด
4. ให้เหตุผลอธิบายมาก ๆ เพื่อให้เขาโอนอ่อนผ่อนตาม

ตัวอย่างการปฏิเสธการมีเพศสัมพันธ์

“ขอโทษนะ เราคิดว่าถ้าเราทำอย่างนั้นมันอาจจะไม่ดี และพ่อแม่เราคงจะไม่ยอมรับ ถ้ารักเราจริงต้องรอจนกว่าเราจะแต่งงานกัน”

“ตอนนี้เรายังไม่พร้อมและเป็นการไม่เหมาะที่เราจะมีอะไรกัน อีกอย่างเราก็ยังไม่ได้แต่งงานกัน และถ้าเกิดเรามีอะไรกันแล้ว เกิดผู้ปกครองไม่เห็นด้วยแล้วเราจะทำอย่างไร เราควรจะให้เกียรติซึ่งกันและกัน ถ้าคุณรักฉันจริงอย่างที่บอกฉัน ขอให้รออีกสักกระยะหนึ่ง ถ้าเราทั้งสองฝ่ายพร้อมเมื่อไหร่ และในตอนนั้นคุณก็ควรจะให้ผู้ใหญ่มาสู่ขอฉันตามประเพณี แล้วตอนนั้นจะมอบทั้งกายและใจให้คุณหมดหวังว่าคุณคงเข้าใจฉันนะ”

นอกจากนั้นนักเรียนได้สรุปว่า การที่รู้จักปฏิเสธนั้นเป็นสิ่งที่ดีสำหรับตัวเองและอนาคต ของตนเอง และเป็นพฤติกรรมที่ไม่เสี่ยงกับการติดโรคเอดส์ด้วย

สถานการณ์สมมติ เรื่อง การถูกล่อลวง

นักเรียนได้ร่วมกันให้ความหมายของคำว่า “การถูกล่อลวง” ไว้ดังนี้

การถูกล่อลวง หมายถึง การถูกชักชวนไปในทางที่ไม่ดีกับคนที่รู้จักหรือไม่รู้จัก หรือการถูกคนที่รู้จักชักชวนไปในทางที่ไม่ดี โดยที่ตัวเราไม่รู้ว่าจะถูกพาไปในทางที่ไม่ดี หรือผู้ที่ชักชวนพูดอย่างแต่ทำอีกอย่างหนึ่ง สาเหตุที่ทำให้ถูกล่อลวงเนื่องมาจาก

1. เชื้อคนง่าย
2. ให้ความไว้วางใจคนคนนั้นมากเกินไป
3. รู้เท่าไม่ถึงการณ์
4. ขาดประสบการณ์
5. มีภาวะจำเป็น เช่น ต้องการเงิน กลุ่มใจต้องการคลายเครียด
6. สิ่งแวดล้อมทางสังคมที่ล่อแหลม

สถานการณ์สมมติ

นางสาวพันธุ์พิบูล มีหนุ่มใหญ่ข้างบ้านชวนไปเข้าผับทดลองดื่มเหล้า หลังจากนั้นหนุ่มชวนไปที่บ้านเช่าซึ่งพักอยู่คนเดียว นักเรียนมีความคิดเห็นอย่างไร และมีแนวทางปฏิบัติอย่างไรเพื่อไม่ให้เกิดปัญหาตามมา

นักเรียนร่วมกันวิเคราะห์สถานการณ์และสรุปความคิดเห็นได้ดังนี้

1. นางสาวพันธุ์พิบูล ไม่ควรไปกับหนุ่มสองต่อสอง ถ้าต้องการจะไปควรชวนเพื่อนผู้หญิงไปด้วยหลาย ๆ คน

2. หลีกเลี้ยงหรือปฏิเสธ โดยบอกเหตุผลว่าไม่ควรไปที่สถานที่ดังกล่าว เพราะยังไม่ถึงวัยอันสมควร หรือมีธุระจำเป็นต้องทำ ไม่ว่าจะ ต้องไปทำงานหรือไปโรงเรียนแต่เช้า หรือปฏิเสธไปตรง ๆ ว่าเป็นไป

3. ถ้าไปกับหนุ่ม ไม่ควรดื่มของมึนเมา เพราะจะทำให้ขาดสติยังคิด

4. ถ้าไปกับหนุ่มแล้วจะถูกล่วงเกินทางเพศ ควรอธิบายเหตุผลให้เขานึกถึงอนาคตของตัวเองและตัวเราด้วย หากเขายังต้องการทำอย่างที่เขาคิด แสดงว่าเขามองเราในแง่ร้าย และควรเลิกคบกับหนุ่มคนนี้

นอกจากนั้นนักเรียนยังได้ให้ความหมายของคำว่า “ตกเชียว” ไว้ว่า ตกเชียว หมายถึง การถูกนายหน้ามาหาซื้อตัวตั้งแต่ยังเป็นเด็ก และเมื่อเป็นสาว นายหน้าจะมารับตัวไปเพื่อให้ค้าประเวณี

จากนั้นวิทยากรได้สรุปถึงการรักษานวลสงวนตัวและการปฏิเสธเพศตรงข้ามว่า เป็นสิ่งที่จำเป็นและมีค่าในสังคม วัฒนธรรมไทย ให้ความรู้สึกที่ดีและภาคภูมิใจในแนวคิดของกลุ่มผู้นำเยาวชนสตรี ให้กำลังใจในการที่จะครองตนดี และเป็นตัวอย่างที่ดีต่อผู้อื่น ซึ่งจะเป็นผลดีต่ออนาคตของตนเอง และเป็นประโยชน์ต่อสังคมต่อไป

สถานการณ์สมมติ เรื่อง การให้คำปรึกษา

สถานการณ์สมมติที่ 1

นางสาวบุศกร แต่งกายล่อแหลม ชอบสวมเสื้อผ้ารัดรูป ชอบใส่กระโปรงสั้น และชอบแต่งหน้า เวลาพูดชอบชายหูชายตา ทำตัวเด่นในกลุ่ม โดยเฉพาะต่อกลุ่มผู้ชายและในกลุ่มก็มักกระตุ้นชักชวนเพื่อนให้ทำตัวเด่น บ่อยครั้งที่ชักชวนกันเที่ยวกลางคืน ในฐานะที่ท่านเป็นผู้ให้คำปรึกษาเพื่อป้องกันโรคเอดส์ ท่านจะดำเนินการอย่างไร

จากสถานการณ์ข้างต้น นักเรียนร่วมกันสรุปว่า บทบาทของผู้นำเยาวชนในการให้คำปรึกษาควรดำเนินการดังนี้

1. สร้างมนุษยสัมพันธ์หรือสร้างความสนิทสนมกับนางสาวบุศกรให้มากที่สุด
2. หาข้อมูลเกี่ยวกับนางสาวบุศกร
3. แสดงความจริงใจ และให้คำปรึกษา คำแนะนำแก่นางสาวบุศกร จากนั้นกลุ่มได้แสดงบทบาทสมมติ โดยการสร้างสถานการณ์ให้คล้ายคลึงกับนางสาวบุศกร เพื่ออภิปรายถึงการปรับตัวของนางสาวบุศกรได้ดีหรือไม่ มากน้อยเพียงใด และทดลองให้คำแนะนำ

ตัวอย่างคำแนะนำที่นักเรียนคิดว่าตนเองจะเตือนเพื่อน

เยาวชนสตรี : ทำไมจึงชอบแต่งตัวรัดรูป

นางสาวบุศกร : ชอบ

เยาวชนสตรี : มันเป็นเรื่องที่ไม่ดี มันเป็นการยั่วยวนผู้ชาย การแต่งตัวเช่นนั้นอาจเป็นอันตรายต่อตัวเราได้ การชายหูชายตากับผู้ชาย เป็นการชักชวนยั่วยวนเพศตรงข้าม การชักชวนเพื่อนเที่ยวกลางคืน อาจสร้างความเดือดร้อน ความไม่พอใจให้กับผู้ปกครองของเราเองและของเพื่อน ผู้ปกครองและเพื่อนอาจมองเราไปในทางที่ไม่ดี และถ้าเกิดพลาดพลั้งขึ้นมา อาจถูกผู้ชายจุดหรือมอมเมามาได้ สุดท้ายเราอาจเป็นโรคเอดส์ และยังทำให้เสื่อมเสียอีกด้วย เราควรลดพฤติกรรมเช่นนี้ให้ลดน้อยลง หรือถ้าไม่ทำเลยจะเป็นสิ่งที่ดีมาก

ตัวอย่างสถานการณ์ที่นักเรียนคิดว่าจะทำให้นางสาวบุศกรคิดและปรับปรุงตัวเอง คือ ยกตัวอย่างให้นางสาวบุศกรทราบว่า ตนเองมีเพื่อนคนหนึ่งทำงานอยู่ที่สถานอาบอบนวด และเขาขายบริการทางเพศด้วย หลายเดือนต่อมาผู้หญิงคนนี้ไปตรวจเลือดและพบเชื้อโรคเอดส์ และผู้หญิงคนนี้ยังขายบริการต่อทำให้คนอื่นได้รับเชื้อโรคเอดส์ด้วย แล้วถามนางสาวบุศกรว่า ถ้าเป็นตัวนางสาวบุศกรเองจะทำอย่างไร โดยที่นักเรียนคิดและคาดหวังไว้ว่าเมื่อนางสาวบุศกรได้คิดแล้วก็จะแนะนำนางสาวบุศกรให้แต่งตัวให้เรียบร้อยก่อนและให้งดเที่ยวกลางคืน

สถานการณ์สมมติที่ 2

นางสาวสมใจ มีลักษณะพูดจาโผงผาง ชอบเที่ยวตามสถานเริงรมย์ ห้างสรรพสินค้า ใน
ฐานะที่ท่านจะเป็นผู้นำในเรื่องการป้องกันโรคเอดส์ ลักษณะพฤติกรรมเช่นนี้จะเป็นผู้มีความเสี่ยงต่อการ
เกิดโรคเอดส์หรือไม่ อย่างไร ให้เหตุผล และในกรณีที่คิดว่าเสี่ยง ท่านจะมีวิธีการให้คำปรึกษาอย่างไร
นักศึกษาได้ร่วมกันอภิปรายกลุ่มย่อยและสรุปได้ดังนี้

คุณสมบัติของผู้ที่ให้คำปรึกษา

1. ต้องเป็นคนที่มิมีมนุษยสัมพันธ์ที่ติดกับคนทั่วไป
2. เป็นคนที่จริงใจ
3. มีอารมณ์มั่นคง สุขุมรอบคอบ
4. มีความอดทน เสียสละ รู้จักให้อภัย
5. มีความเชื่อมั่นในตนเอง
6. พร้อมทั้งจะตัดสินใจด้วยตนเอง และพร้อมที่จะฟังความคิดเห็นของคนอื่น
7. สามารถปกปิดความลับของผู้อื่นได้ดี

วิธีการให้คำปรึกษาแก่นางสาวสมใจ

1. สร้างมนุษยสัมพันธ์ที่ดีกับนางสาวสมใจก่อน เพื่อให้นางสาวสมใจไว้วางใจและเชื่อใจเรา
2. ต้องมีความจริงใจต่อผู้รับคำปรึกษา และตั้งใจที่จะให้คำแนะนำและคำปรึกษา
3. ต้องทำความเข้าใจกับเรื่องที่นางสาวสมใจมาขอรับคำปรึกษา
4. หลีกเลี่ยงคำถามที่ทำให้นางสาวสมใจรู้สึกอาย ควรใช้คำพูดกลาง ๆ ไม่ลบล้างความเป็น
ส่วนตัวของผู้อื่น

คำแนะนำที่นักเรียนคิดว่าจะให้กับนางสาวสมใจ มีดังนี้

1. อธิบายให้นางสาวสมใจเข้าใจว่าการเที่ยวสถานเริงรมย์ อาจทำให้ติดเชื้อโรคเอดส์ เพราะ
ในสถานเริงรมย์ไม่ปลอดภัยสำหรับผู้หญิง มีของมีนเมา
2. อธิบายให้เข้าใจถึงพฤติกรรมเสี่ยงที่ทำให้ติดเชื้อโรคเอดส์และความรุนแรงของโรคเอดส์
3. บอกให้นางสาวสมใจเลิกเที่ยวในสถานเริงรมย์และเที่ยวกลางคืน
4. บอกให้รู้ว่าการเที่ยวสถานเริงรมย์ที่ดังกล่าทำให้เสียเงินโดยไม่จำเป็น
5. บอกให้รู้ว่าการเที่ยวสถานเริงรมย์เหมือนกับการติดยาเสพติด คือ มาเที่ยวแล้วทำให้
อยากมาอีก ซึ่งเป็นผลเสียต่อการเรียน ทำให้ง่วงนอน เรียนไม่รู้เรื่อง
6. การพูดจาโผงผาง ทำให้ผู้ชายไม่ชอบ อาจทำให้ผู้ชายไม่พอใจ และแก้แค้นด้วยการฉุด
หรือข่มขืน

นางสาวสมใจ มีภาวะเสี่ยง ดังนี้

1. อาจถูกล่อลวงไปทำมิดีมิร้าย เนื่องจากอยู่ในสถานเริงรมย์
2. เมื่อพูดจาไม่ดีอาจทำให้ผู้ชายไม่พอใจ และใช้กำลังปลุกปล้ำ หรือข่มขืนได้
3. อาจถูกชักชวนให้ดื่มเครื่องดื่มที่มึนเมาแล้วทำให้ขาดสติได้
4. การแต่งตัวยั่วยวนอาจทำให้ผู้ชายเกิดอารมณ์ทางเพศ
5. ผู้ชายที่อยู่ในสถานเริงรมย์มักจะมองผู้หญิงในแง่ร้าย
6. อาจถูกชักชวนไปในทางที่ไม่ดี หรือถูกชักชวนให้ร่วมเพศ

สถานการณ์สมมติที่ 3

นางสาวนก เป็นคนเงียบ พูดน้อย เดิมเป็นคนเรียบร้อย ต่อมาท่านสังเกตเห็นว่าเธอเป็นคนหงุดหงิด พูดจาไม่ไพเราะ เมื่อเพื่อนชวนไปไหนมาไหนบางครั้งใจลอย เมื่อถามจากเพื่อนข้างเคียงพบว่าเธอมีหนุ่มมาจีบและพาเที่ยวเป็นบางครั้ง

ในฐานะที่ท่านจะเป็นผู้ให้คำปรึกษาเพื่อป้องกันปัญหาโรคเอดส์ ท่านจะดำเนินการอย่างไร ก่อนการให้คำปรึกษานางสาวนกนั้น นักเรียนคาดคะเนสถานการณ์ที่เกิดขึ้นว่า อาจเกิดจากนางสาวนกไปเที่ยวกับเพื่อนชายแล้วเกิดมีเพศสัมพันธ์กัน จึงทำให้นางสาวนกเกิดความกลัวต่อปัญหาต่าง ๆ ที่ตามมา เช่น

- กลัวเพื่อนชายห่างเหิน กลัวเพื่อนชายทอดทิ้ง
- กลัวติดเชื้อโรคบางชนิด
- กลัวท้อง เพราะกำลังอยู่ในวัยเรียน
- กลัวถูกไล่ออกจากโรงเรียน

จากสิ่งเหล่านี้ทำให้มีผลกระทบต่อการศึกษา ทำให้เพื่อนมองนางสาวนกในทางที่ไม่ดี จึงเป็นสาเหตุให้นางสาวนกเปลี่ยนแปลงจากคนเรียบร้อย พูดน้อย กลายเป็นคนหงุดหงิด

ขั้นตอนการให้คำปรึกษา

1. สร้างความสนิทสนมและคุ้นเคยกับนางสาวนก เพื่อให้นางสาวนกไว้วางใจ
2. พยายามพูดโน้มน้าวให้นางสาวนกเล่าสาเหตุที่ทำให้ตนเองเกิดความกลัวใจให้ฟัง เพื่อที่เราจะได้ให้คำแนะนำได้ถูกต้อง
3. ปลอบใจและให้กำลังใจ เพื่อให้นางสาวนกสบายใจ ไม่ฟุ้งซ่าน
4. บอกให้นางสาวนกยอมรับความจริง ให้นึกเสียว่าสิ่งที่เกิดขึ้นแล้วนั้นไม่สามารถเรียกกลับคืนได้
5. แนะนำให้ไปตรวจร่างกาย หากตั้งครรภ์จริงก็ไม่ควรทำแท้ง

6. แนะนำให้นางสาวนกทราบว่าจะไม่ควรไปเที่ยวสองต่อสองกับผู้ชาย ถ้าไปเที่ยวควรงดดื่มของมีแอลกอฮอล์ และควรเตรียมถุงยางอนามัยไปด้วย
7. ถ้าจำเป็นหรือหลีกเลี่ยงการร่วมเพศไม่ได้ ควรให้ฝ่ายชายสวมถุงยางอนามัย

สรุปวิธีป้องกันการติดเชื้อโรคเอดส์คือ

- งดดื่มของมีแอลกอฮอล์
- หลีกเลี่ยงการเที่ยวกลางคืน
- แนะนำการใช้ถุงยางอนามัย
- แนะนำให้ไปตรวจเลือด

จากนั้นวิทยากรได้สรุปความหมาย และขั้นตอนการให้คำปรึกษา

การวิเคราะห์คุณลักษณะผู้นำ

คุณลักษณะผู้นำตามความคิดเห็นของนักเรียนที่เข้ารับการอบรม

คุณลักษณะของผู้นำที่ดีตามความคิดเห็นของนักเรียนที่เข้ารับการอบรม ได้แก่

มั่นใจในตนเอง	ซื่อสัตย์	กล้าหาญ กล้าตัดสินใจ
มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี	มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์	บุคลิกดี
กล้าแสดงออก	อดทน	แต่งกายสุภาพ
ตรงต่อเวลา	เสียสละ	ควบคุมผู้ใต้บังคับบัญชาได้
รับผิดชอบ	มีความรู้ความสามารถ	เอื้อเฟื้อ
รับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น	รู้จักประมาณตน	คล่องแคล่ว
มีความจริงใจ	มีความเมตตา	ไหวพริบดี
รอบคอบ	เฉลียวฉลาด	แก้ปัญหาเฉพาะหน้าได้
เก็บความลับ	มีอารมณ์ขัน	ไม่ติดสิ่งเสพติด
มีเหตุผล	สุขภาพดี	ยุติธรรม

คุณลักษณะของผู้นำที่ไม่ดีตามความคิดเป็นของนักเรียนที่เข้ารับการอบรม ได้แก่

หลงตัวเอง	ไม่ซื่อสัตย์
เห็นแก่ตัว	พุดปิด
พุดไม่เพราะ	พุดจาไม่มีเหตุผล
ไม่ตรงต่อเวลา	เข้าข้างตัวเอง
ไม่มีความรับผิดชอบ	ใจร้อน
ขาดความมั่นใจ	ใช้อำนาจในทางที่ผิด
ขี้ขลาด	พุดประชด
จู้จี้	ชอบนินทา
ไม่รับฟังความคิดเห็น	ลำเอียง ไม่ยุติธรรม

กิจกรรมที่เป็นแนวทางในการป้องกันการติดเชื้อโรคเอดส์ในเยาวชนสตรี

ในระหว่างการอบรม นักเรียนได้ร่วมกันอภิปรายหาแนวทางและกิจกรรมในการป้องกันการติดเชื้อโรคเอดส์ในโรงเรียน กิจกรรมที่นักเรียนเห็นว่าน่าจะเป็นแนวทางในการป้องกันการติดเชื้อโรคเอดส์ในโรงเรียน และน่าจะจัดขึ้นได้ในโรงเรียน ได้แก่

1. นำสื่อการสอนเกี่ยวกับโรคเอดส์มาใช้ และให้ความรู้เรื่องโรคเอดส์แก่นักเรียนทั้งรายกลุ่มและรายบุคคล
2. จัดรายการเสียงตามสายภายในโรงเรียนเพื่อให้ความรู้เรื่องโรคเอดส์ โดยเน้นถึงวิธีป้องกันและการปฏิบัติตัวเพื่อป้องกันการติดเชื้อโรคเอดส์
3. จัดนิทรรศการภายในโรงเรียน
4. เดินรณรงค์ต่อต้านโรคเอดส์
5. จัดอบรมนักเรียนภายในโรงเรียน โดยมีกลุ่มผู้นำเยาวชนเป็นผู้ดำเนินงาน
6. จัดประกวดเรียงความ คำขวัญและวาดภาพเกี่ยวกับโรคเอดส์ และนำผลงานติดไว้ตามสถานที่ต่าง ๆ เช่น ต้นไม้ บอร์ด โรงอาหาร อาคาร หอประชุม เป็นต้น
7. จัดกิจกรรมการแข่งขันต่าง ๆ ในโรงเรียน เช่น การโต้วาทีเกี่ยวกับโรคเอดส์
8. จัดแสดงละครเกี่ยวกับโรคเอดส์
9. จัดพิมพ์เอกสารให้ความรู้เรื่องโรคเอดส์ แจกหรือจัดมุมความรู้โรคเอดส์ในโรงเรียน
10. จัดโครงการเพื่อนเตือนเพื่อนในโรงเรียน โดยการให้ความรู้แก่เพื่อน โดยผู้นำเยาวชนจัดให้ความรู้ในคาบวิชาอิสระหรือวิชาสุขศึกษา
11. ขอความร่วมมือครูหรืออาจารย์สอดแทรกความรู้เรื่องโรคเอดส์ในวิชาสุขศึกษา
12. จัดตั้งชมรมส่งเสริมสุขภาพและป้องกันโรคเอดส์

13. จัดบอร์ดให้ความรู้เรื่องโรคเอดส์ภายในโรงเรียน
14. จัดโครงการอบรมกลุ่มย่อย โดยจัดกลุ่มนักเรียนเป็นกลุ่มเล็ก ๆ เข้ารับการอบรม โดยมีแกนนำเยาวชนสตรีเป็นผู้ให้การอบรม
15. จัดขบวนพาเหรดสู้ชุมชนเพื่อให้ความรู้เรื่องโรคเอดส์และการป้องกัน
16. จัดประกวดเรื่องสั้นเกี่ยวกับโรคเอดส์
17. จัดประกวดวาดภาพบนฝาผนังเกี่ยวกับอันตรายของโรคเอดส์
18. จัดสัปดาห์ต้านภัยเอดส์ โดยการจัดกิจกรรมหลาย ๆ รูปแบบรวมกัน เช่น การฉายสไลด์ให้ความรู้ การตอบปัญหา การแข่งขันได้วาที ฯลฯ
19. จัดคอนเสิร์ตรณรงค์ป้องกันโรคเอดส์

บทบาทและหน้าที่ของผู้นำเยาวชนสตรี

หลังสิ้นสุดการอบรม ผู้นำเยาวชนสตรีมีความเข้าใจในบทบาทและหน้าที่ของตนดีขึ้น ในเบื้องต้นคิดว่าสิ่งที่ตนเองจะต้องทำและสามารถทำได้ ได้แก่

1. พยายามชักชวนเพื่อนที่มีพฤติกรรมในทางที่ไม่ดีให้หันมาสนใจเล่นกีฬา และใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์
2. ห้ามปรามเพื่อน ๆ ที่เห็นว่ามีพฤติกรรมแปลก ๆ หรือทำในสิ่งที่ไม่ถูกต้อง เช่น ชอบเที่ยวดิสโก้เธค เป็นต้น
3. คอยตักเตือนเพื่อนไม่ให้ล่าສ່ອນทางเพศ หรือเที่ยวหญิงบริการ
4. อธิบายให้เพื่อนรับรู้และเข้าใจเกี่ยวกับโรคเอดส์ ตลอดจนวิธีป้องกันโรคเอดส์ การปฏิบัติตัวเมื่อติดเชื้อโรคเอดส์
5. จัดฉายวิดีโอให้นักเรียนทั่ว ๆ ไปได้ดู
6. จัดทำโปสเตอร์ และเขียนข้อความต่าง ๆ ติดตามสถานที่ต่าง ๆ ของโรงเรียน
7. ออกเสียงตามสาย ให้ความรู้เรื่องโรคเอดส์
8. เป็นผู้นำในโครงการเพื่อนเตือนเพื่อน และจัดตั้งชมรม "คอยเตือนเพื่อน" เพื่อคอยเตือนเพื่อนที่มีพฤติกรรมเสี่ยงต่อการติดยาเสพติด ค่าประเวณี และติดเชื้อโรคเอดส์
9. จัดบอร์ดให้ความรู้เรื่องโรคเอดส์
10. เติมนรณรงค์ป้องกันโรคเอดส์
11. จัดประกวดคำกลอน คำขวัญต่อต้านอันตรายของโรคเอดส์

ทัศนคติของผู้นำเยาวชนสตรีต่อโรคเอดส์และผู้ป่วยเอดส์

ความคิดเห็นต่อความรุนแรงของโรค

ผู้นำเยาวชนสตรีทั้งหมดมีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับโรคเอดส์ค่อนข้างดี นักเรียนสามารถบอกได้ว่า โรคเอดส์เกิดจากการติดเชื้อไวรัสที่เรียกว่า เอชไอวี (HIV) ซึ่งมีผลทำให้ภูมิคุ้มกันของร่างกายต่อโรคต่าง ๆ น้อยลง เป็นโรคที่มีความรุนแรงมาก และมีความรุนแรงถึงตาย ไม่มียารักษาให้หายได้แต่สามารถป้องกันได้ นักเรียนอธิบายความคิดเห็นต่อความรุนแรงของโรคเอดส์ว่า ถ้าติดเชื้อโรคเอดส์แล้วหมายถึงการสูญเสียชีวิตทั้งหมด หมดอนาคต ความคาดหวังของครอบครัวและคนรอบข้างหมดสิ้น

ความคิดเห็นต่อการติดต่อของโรคเอดส์

นักเรียนส่วนมากมีความคิดเห็นว่า โรคเอดส์ติดต่อได้ยาก มีเพียง 2-3 คนเท่านั้นที่เห็นว่าโรคเอดส์เป็นโรคติดต่อได้ง่าย การติดต่อของโรคเอดส์ติดต่อได้ทางเพศสัมพันธ์ การใช้เข็มฉีดยาร่วมกัน ทางเลือดจากมารดาไปสู่ทารกในครรภ์ ส่วนทางเพศสัมพันธ์ ได้แก่ การร่วมเพศของคนที่เปลี่ยนคู่นอนไปเรื่อย ๆ และไม่สวมถุงยางอนามัยขณะที่ร่วมเพศกับคนอื่นที่ไม่ใช่คนเดิม มีบางคนยังมีความคิดเห็นว่า การจูบหรือการจูบแบบแลกเปลี่ยนน้ำลาย สามารถทำให้ติดเชื้อโรคเอดส์ได้ มีนักเรียนบางคนที่ยังเข้าใจว่าการติดต่อของโรคเอดส์ติดต่อได้ทางเดียวเท่านั้น คือ การร่วมเพศ และมีบางคนที่ยังเข้าใจว่าโรคเอดส์ติดต่อได้ทางกรรมพันธุ์

ความสามารถในการอยู่ร่วมกับผู้ป่วยโรคเอดส์

ผู้นำเยาวชนสตรีทั้งหมดที่ตอบแบบสอบถามและร่วมอภิปราย จำนวน 92 คน มีความคิดเห็นว่า ตนเองสามารถอยู่ร่วมกับผู้ป่วยเอดส์ คิดเป็นร้อยละ 93.5 ร้อยละ 6.5 ที่คิดว่าตนเองไม่สามารถอยู่ร่วมกับผู้ป่วยเอดส์ได้ เนื่องจากรู้สึกว่าจะตัวเองอาจจะติดเชื้อโรคเอดส์จากผู้ป่วยได้ และคิดว่าการไม่อยู่ใกล้กับผู้ป่วยเอดส์เป็นวิธีการป้องกันตนเองจากโรคเอดส์ได้วิธีหนึ่ง ส่วนผู้นำเยาวชนที่เห็นว่าตนเองสามารถอยู่ร่วมกับผู้ป่วยเอดส์ได้ โดยให้เหตุผลว่า โรคเอดส์เป็นโรคที่ติดต่อกันได้ยาก โรคนี้ไม่สามารถติดต่อกันทางอาหาร น้ำลาย และเครื่องใช้ต่าง ๆ การพูดคุย การรับประทานอาหารร่วมกัน การใช้ห้องน้ำร่วมกันไม่ทำให้ติดเอดส์ การอยู่ร่วมกันภายในบ้านเดียวกันจึงไม่ทำให้ติดโรคเอดส์ ยกเว้นการมีเพศสัมพันธ์ ดังนั้น ผู้นำเยาวชนสตรีจึงมีความคิดเห็นว่า ผู้ป่วยเอดส์หรือผู้ติดเชื้อเอดส์เป็นผู้มีชีวิตจิตใจต้องการเพื่อน ต้องการคนที่เข้าใจ เราจึงควรให้กำลังใจแก่ผู้ติดเชื้อเอดส์ ไม่ควรแสดงความรังเกียจเขาให้โอกาสกับเขา การอยู่ร่วมกันกับผู้ติดเชื้อเอดส์หรือผู้ป่วยเอดส์ เป็นวิธีการหนึ่งที่ทำให้ผู้ติดเชื้อมีความรู้สึกว่าเขาไม่ได้ถูกทอดทิ้ง เขาไม่ได้อยู่ในโลกนี้เพียงคนเดียว เป็นการเพิ่มกำลังใจให้แก่เขา ให้เขาได้ใช้ชีวิตต่อไป

ความมั่นใจในการป้องกันโรคเอดส์

ผู้นำเยาวชนสตรีทั้งหมด คิดว่าตนเองสามารถป้องกันการติดเชื้อโรคเอดส์ได้ และมีความมั่นใจว่าตนเองจะไม่ติดเชื้อโรคเอดส์ จำนวน 83 คน คิดเป็นร้อยละ 90.2 ที่เหลือไม่แน่ใจว่าตนเองจะสามารถป้องกันการติดเชื้อได้หรือไม่ คิดเป็นร้อยละ 9.8 ส่วนที่คิดว่าตนเองมีความมั่นใจ ให้ความมั่นใจถึงร้อยละ 100 ในการป้องกันการติดเชื้อโรคเอดส์ เพราะคิดว่าตนเองมีความรู้ ได้เรียนได้อ่านและรู้เรื่องโรคเอดส์ว่าติดต่อกันอย่างไร มีวิธีป้องกันอย่างไร ตนเองมีภูมิคุ้มกันโรค และยังไม่เคยมีเพศสัมพันธ์ ไม่มีพฤติกรรมที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อ จึงคิดว่าตนเองจะไม่ติดเชื้อโรคเอดส์แน่นอน และถ้าตนเองจะแต่งงานจะต้องพบบุคคลที่จะแต่งงานด้วยไปตรวจเลือด และจะทำหน้าที่ภรรยาให้ดีที่สุดเพื่อไม่ให้สามีนอกใจ ส่วนที่ไม่มั่นใจว่าตนเองจะปลอดภัยจากการติดเชื้อโรคเอดส์ได้นั้น ให้ระดับความมั่นใจเพียงร้อยละ 50-80 ที่เหลือคิดว่าตนเองอาจติดเชื้อโรคเอดส์ได้ เนื่องจากการติดเชื้อโรคเอดส์หลังการรับเชื้อแล้วไม่แสดงอาการทันที เราไม่สามารถรู้ได้ว่าใครบ้างที่ติดเชื้อ และเราไม่สามารถดูภายนอกได้ว่าใครติดเชื้อโรคเอดส์ เราไม่มีโอกาสรู้ได้เลยว่าใครคือผู้ติดเชื้อ และแม้ว่าตนเองจะไม่มีพฤติกรรมที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อก็ตาม แต่อาจใช้เข็มฉีดยาร่วมกับผู้อื่นโดยบังเอิญ หรือติดจากการสัมผัสเลือดของผู้ที่มีเชื้อ

ความคิดเห็นต่อการมีเพศสัมพันธ์ของชายและหญิง

ผู้นำเยาวชนสตรีทั้งหมด มีความคิดเห็นตรงกันว่า หญิงและชายควรมีเพศสัมพันธ์กันเมื่อแต่งงานแล้ว หรือหลังการแต่งงานที่ถูกต้องตามกฎหมายและตามประเพณี ความสัมพันธ์ทางเพศจะเกิดขึ้นเมื่อคนมีความต้องการทางเพศหรือเกิดอารมณ์ทางเพศ หญิงและชายควรจะมีเพศสัมพันธ์หรือแต่งงานกันเมื่อทั้งคู่มีความพร้อม ได้ทำงานแล้วหรือเรียนจบแล้ว ทั้งนี้หมายถึงทั้งคู่ต้องพร้อมทั้งทางฐานะ เศรษฐกิจและสังคม และความพร้อมทางด้านวุฒิภาวะ คือต้องมีอายุประมาณ 20 ปี ทั้งนี้ไม่ได้ระบุว่าเป็นอายุของชายหรือหญิง

ความคิดเห็นต่อการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา

ผู้นำเยาวชนสตรีส่วนมากเห็นว่า การมีเพศสัมพันธ์ของชายและหญิงในขณะที่เรียนอยู่ในระดับมัศึกษานั้นยังไม่เหมาะสม ไม่ควรที่จะเกิดขึ้น คิดเป็นร้อยละ 98.9 และมีเพียงร้อยละ 1.1 ที่คิดว่า การมีเพศสัมพันธ์ของชายและหญิงในระดับนี้เป็นเรื่องปกติ เพราะการร่วมเพศเป็นเรื่องธรรมชาติ การร่วมเพศหรือการมีเพศสัมพันธ์จึงเหมาะสำหรับบุคคลที่ชื่นชอบเรื่องเพศสัมพันธ์ และเต็มใจ พอใจที่จะมีเพศสัมพันธ์ โดยเฉพาะในระหว่างคนที่รักกัน ส่วนผู้นำเยาวชนสตรีที่เห็นว่าการร่วมเพศ หรือการมีเพศสัมพันธ์ในขณะนี้ไม่เหมาะสม ซึ่งเป็นความคิดเห็นของผู้นำเยาวชนสตรีส่วนใหญ่ เพราะชายและหญิงในระยะนี้ยังเด็กเกินไป ยังไม่รู้จักรักษาควบคุมและการป้องกันโรค ยังเป็นวัยที่ยังไม่แน่นอนกับความรัก ยังไม่มีรายได้ ยังช่วยเหลือตัวเองไม่ได้ อาจทำให้ประสบความล้มเหลวในชีวิต อาจทำให้ตั้งครรภ์ ถูกผู้อื่น

เหยียดหยาม ทำให้พ่อแม่เสียใจ และอาจถูกไล่ออกจากโรงเรียน นอกจากนั้นการมีเพศสัมพันธ์ในระยะนี้อาจทำให้จิตใจว้าวุ่น วิดกกังวล สับสน ไม่เป็นปกติ อาจทำให้เสียอนาคต และอาจทำให้ติดเชื้อโรคเอดส์ได้ ดังนั้น ผู้นำเยาวชนสตรีในกลุ่มนี้จึงมีความคิดเห็นว่าชายและหญิงที่กำลังเรียน ไม่ควรจะสนใจเรื่องอื่นนอกจากการเรียนเท่านั้น อย่างไรก็ตาม ข้อมูลที่ได้ส่วนมากจะวิตกกังวลในเรื่องการตั้งครรภ์ การถูกไล่ออกจากโรงเรียนค่อนข้างมาก

การเขียนโครงการ

ส่วนหนึ่งของโครงการที่นักเรียนร่วมกันคิดและเขียนขึ้น เพื่อเป็นโครงการนำร่องในการจัดโครงการขึ้นในโรงเรียน

โครงการเยาวชนไทยร่วมใจต้านภัยเอดส์

หลักการและเหตุผล

สมัยนี้โรคเอดส์เป็นโรคที่ร้ายแรง ยังไม่มีทางรักษาให้หายขาดได้ และแพร่กระจายอย่างรวดเร็วไปยังบุคคลทุกระดับชั้น เราควรจะหาวิธีป้องกันเอาไว้

วัตถุประสงค์

1. เพื่อให้ให้นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับภัยของโรคเอดส์
2. เพื่อให้ให้นักเรียนสามารถปฏิบัติตนให้ปลอดภัยจากการติดเชื้อโรคเอดส์ และสามารถอยู่ร่วมกับผู้ติดเชื้อได้อย่างปลอดภัย
3. เพื่อให้ให้นักเรียนเผยแพร่ความรู้เรื่องโรคเอดส์และวิธีป้องกันโรคเอดส์ในโรงเรียนและชุมชนได้

วิธีดำเนินการ

ขั้นเตรียมการ

	ระยะเวลาดำเนินการ
1. ประชุมวางแผนงาน	1 กันยายน 2538
2. แบ่งหน้าที่และจัดทำโครงการ	2-4 กันยายน 2538

ขั้นดำเนินการ

1. ประชาสัมพันธ์โครงการ	5-8 กันยายน 2538
2. จัดเผยแพร่ความรู้ทางเสียงตามสาย	5-8 กันยายน 2538
3. จัดตั้งชมรมต่อต้านโรคเอดส์	9-18 กันยายน 2538
4. จัดนิทรรศการเผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์	19-25 กันยายน 2538
5. ประกวดจัดบอร์ดความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์	26-28 กันยายน 2538

ขั้นตอนติดตามและประเมินผล

1. ประชุมสรุปผลการดำเนินงานตามโครงการ 29 กันยายน 2538
2. รายงานผลการดำเนินงานตามโครงการแก่โรงเรียน 30 กันยายน 2538

เป้าหมาย

นักเรียนร้อยละ 80 มีความรู้เรื่องโรคเอดส์ที่ถูกต้องและตระหนักถึงอันตรายของโรคเอดส์

พื้นที่ดำเนินการ

โรงเรียน

ระยะเวลาดำเนินการ

1-30 กันยายน 2538

หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

1. อาจารย์ฝ่ายแนะแนว
2. อาจารย์ฝ่ายสุขศึกษา
3. อาจารย์ฝ่ายปกครอง

การติดตามประเมินผล

สังเกตความสนใจของผู้เข้าร่วมกิจกรรม

ผลที่คาดว่าจะได้รับ

นักเรียนมีสุขภาพดี สามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างเป็นสุข สามารถเป็นผู้นำในการพัฒนาด้านสุขภาพและสาธารณสุขในโรงเรียนและชุมชนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

โครงการเพื่อนเตือนเพื่อนเรื่องโรคเอดส์

หลักการและเหตุผล

ปัจจุบันโรคเอดส์ได้แพร่กระจายสู่มนุษย์ทุกเพศทุกวัย และได้แพร่กระจายเข้าสู่สถาบันการศึกษา ซึ่งเป็นบุคคลในวัยที่ยากรู้ยากลอง ดังนั้น จึงจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องมีโครงการนี้ขึ้น เพื่อเป็นการป้องกันและยับยั้งการแพร่เชื้อโรคเอดส์ในสถานศึกษา

วัตถุประสงค์

1. เพื่อให้นักเรียนมีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับโรคเอดส์
2. เพื่อให้นักเรียนสามารถปฏิบัติตนให้ปลอดภัยจากการติดเชื้อโรคเอดส์ได้

เป้าหมาย

นักเรียนทั้งหมดในโรงเรียนมีความรู้ ความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับโรคเอดส์ รู้จักวิถีหลีกเลี่ยงพฤติกรรมที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อโรคเอดส์ และสามารถนำความรู้ที่ได้มาเผยแพร่ให้ผู้อื่นได้รู้

พื้นที่ดำเนินการ

โรงเรียน

ระยะเวลาดำเนินการ

1 พฤศจิกายน 2538 - 1 มีนาคม 2539

วิธีดำเนินการ

กิจกรรม	ระยะเวลาดำเนินการ
1. ขั้นเตรียมการ	
1.1 ประชุมสมาชิกแกนนำกลุ่ม	1 พฤศจิกายน 2538
1.2 แบ่งหน้าที่รับผิดชอบแก่สมาชิกในกลุ่ม	2-8 พฤศจิกายน 2538
เขียนโครงการ	
ทำสื่อต่าง ๆ เช่น แผ่นพับ เอกสาร	
จัดทำแบบสอบถาม	
ดำเนินการขออนุมัติโครงการ	

กิจกรรม	ระยะเวลาดำเนินการ
2. ชั้นดำเนินการ	
2.1 ประชาสัมพันธ์โครงการเสียงตามสาย	9-13 พฤศจิกายน 2538
2.2 จัดบอร์ดภายในโรงเรียน	9-15 พฤศจิกายน 2538
2.3 จัดอบรมเรื่องโรคเอดส์	15-19 พฤศจิกายน 2538
2.4 จัดตั้งชมรมรณรงค์และต่อต้านโรคเอดส์	11 พฤศจิกายน 2538 - 1 มีนาคม 2539
2.5 จัดนิทรรศการเรื่องโรคเอดส์	19-27 พฤศจิกายน 2538
2.6 จัดได้วาทะเรื่องโรคเอดส์	28 พฤศจิกายน 2538
2.7 จัดตอบปัญหาชิงรางวัล	11 พฤศจิกายน 2538 - 1 มีนาคม 2539
2.8 จัดประกวดวาดภาพ เรียงความ คำขวัญ	11 พฤศจิกายน 2538 - 1 มีนาคม 2539
2.9 ประกวดจัดบอร์ดตามห้องเรียน	11 พฤศจิกายน 2538 - 1 มีนาคม 2539
3. ชั้นติดตามผลและประเมินผล	
3.1 ประชุมรายงานความก้าวหน้า ติดตามปัญหาอุปสรรคและหาวิธีแก้ไขและปรับปรุง	
3.2 รวบรวมแบบสอบถามและวิเคราะห์	
3.3 ประชุมสรุปผลการดำเนินงานตามโครงการ	
3.4 รายงานผลการดำเนินงานตามโครงการเสนอต่อโรงเรียน	

งบประมาณ

คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น

ผลที่คาดว่าจะได้รับ

แนวโน้มในการเสี่ยงต่อการติดเชื้อโรคเอดส์ลดลง นักเรียนมีความรู้เรื่องโรคเอดส์มากขึ้น และสามารถนำความรู้ที่ได้จากโครงการมาปฏิบัติตนและนำไปเผยแพร่แก่ผู้อื่นได้

ผู้รับผิดชอบ

ผู้นำนักเรียนที่ผ่านการอบรม

โครงการคอนเสิร์ตร่วมใจต้านภัยเอ็ดส์

หลักการและเหตุผล

โรคเอดส์เป็นโรคที่ร้ายแรง แพร่กระจายไปยังบุคคลทุกกลุ่มอายุ พบว่ามีผู้ติดเชื้อโรคเอดส์มีอายุเฉลี่ย 14-30 ปีมากที่สุด ดังนั้น กลุ่มนักเรียนระดับมัธยมศึกษาจึงเป็นกลุ่มที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อมากที่สุด ดังนั้น จึงมีความจำเป็นในการจัดคอนเสิร์ตร่วมใจต้านภัยเอ็ดส์ในสถานศึกษาครั้งนี้

วัตถุประสงค์

1. เพื่อให้นักเรียนและเยาวชนมีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับโรคเอดส์มากขึ้น
2. เพื่อให้นักเรียนสามารถนำความรู้ไปปฏิบัติเพื่อป้องกันการติดเชื้อโรคเอดส์ได้

เป้าหมาย

ร้อยละ 100 ของนักเรียนทั้งหมดได้เข้าชมคอนเสิร์ต

พื้นที่ดำเนินการ

หอประชุมของโรงเรียน

ระยะเวลาดำเนินการ

4 กันยายน - 4 ตุลาคม 2538

วิธีดำเนินการ

1. **ขั้นเตรียมการ**
 - 1.1 ประชุมวางแผน
 - 1.2 แต่งตั้งผู้รับผิดชอบ
 - 1.3 ประสานงานกับผู้ที่เกี่ยวข้อง
2. **ขั้นดำเนินการ**
 - 2.1 ประชาสัมพันธ์โครงการ
 - 2.2 ทำแผ่นป้ายโฆษณา
 - 2.3 จัดเผยแพร่ความรู้ทางเสียงตามสาย
 - 2.4 เชิญวงดนตรีของโรงเรียนเข้าร่วม
 - 2.5 ดำเนินการจัดคอนเสิร์ต การแสดงบนเวที
 - 2.6 แข่งขันการพูดเกี่ยวกับโรคเอดส์

3. **ขั้นติดตามผลและประเมินผล**

- 3.1 สัมภาษณ์ผู้เข้าร่วมชมคอนเสิร์ต
- 3.2 สังเกตความสนใจของผู้เข้าร่วมชม
- 3.3 ประชุมสรุปโครงการ

หน่วยงานที่รับผิดชอบ

คณะกรรมการนักเรียน
นักเรียนแกนนำที่ผ่านการอบรม
ฝ่ายกิจการนักเรียน
ฝ่ายอนามัยโรงเรียน
ฝ่ายแนะแนว

ผลที่คาดว่าจะได้รับ

นักเรียนมีความรู้ ความเข้าใจเรื่องโรคเอดส์ และวิธีป้องกันโรคเอดส์

โครงการรณรงค์ด้านภัยเอดส์

หลักการและเหตุผล

ปัจจุบันโรคเอดส์ได้แพร่ระบาดเข้าสู่กลุ่มวัยรุ่น จึงจำเป็นต้องจัดตั้งโครงการรณรงค์ด้านภัยเอดส์ขึ้น

วัตถุประสงค์

- 1. เพื่อให้ นักเรียนมีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับโรคเอดส์
- 2. เพื่อให้ นักเรียนสามารถปฏิบัติตนให้ปลอดภัยจากโรคเอดส์ และสามารถอยู่ร่วมกับคนที่ติดเชื้อโรคเอดส์ได้

เป้าหมาย

ร้อยละ 100 ของนักเรียนทั้งหมดมีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับโรคเอดส์ และวิธีป้องกันโรคเอดส์

พื้นที่ดำเนินการ

โรงเรียน

ระยะเวลาดำเนินการ

1 กันยายน 2538 - 28 กุมภาพันธ์ 2539

วิธีดำเนินการ

กิจกรรม	ระยะเวลาดำเนินการ
1. ขั้นเตรียมการ	
ประชุมวางแผนและแบ่งหน้าที่รับผิดชอบ	1 กันยายน 2538
2. ขั้นดำเนินการ	
2.1 ประชาสัมพันธ์โครงการ	9-13 กันยายน 2538
2.2 ติดประกาศแผ่นป้าย	14-15 กันยายน 2538
2.3 เชิญวิทยากรมาบรรยาย	16 กันยายน 2538
2.4 จัดตั้งชุมนุมป้องกันโรคเอดส์ เติมนรณรงค์	17 กันยายน 2538
2.5 จัดโต้วาที	18 ตุลาคม 2538
2.6 ประกวดวาดภาพ	19 ตุลาคม 2538
2.7 ประกวดเรียงความ	20 พฤศจิกายน 2538
2.8 ประกวดคำขวัญ	20 ธันวาคม 2538
2.9 ประกวดร้องเพลง	1 กุมภาพันธ์ 2539
3. ขั้นติดตามผลและประเมินผล	
3.1 ประชุมสรุปขั้นตอนการดำเนินงาน 5 กุมภาพันธ์ 2539	
3.2 เก็บรวบรวม วิเคราะห์ สรุปข้อมูล 12 กุมภาพันธ์ 2539	
3.3 ประชุมสรุปผลดำเนินงาน 24 กุมภาพันธ์ 2539	
3.4 รายงานผลการดำเนินงานตามโครงการ 28 กุมภาพันธ์ 2539	
ต่อโรงเรียน	

หน่วยงานที่รับผิดชอบ

คณะกรรมการนักเรียน

ความรู้สึกของผู้นำเยาวชนสตรีหลังการอบรม

ในการจัดการอบรมครั้งนี้ นักเรียนทั้งหมดมีความเห็นตรงกันว่า เป็นการจัดอบรมที่ดีมาก ไม่มีปัญหาและอุปสรรคใด ๆ ทั้งตัวผู้เข้ารับการอบรมและผู้จัดการอบรม ความรู้และเนื้อหาที่ได้รับเต็มเปี่ยมเหมาะสมและดีมาก ซึ่งในการอบรมครั้งนี้ นักเรียนทั้งหมดคิดว่าเป็นการอบรมที่สมบูรณ์ที่สุดเท่าที่ตนเองเคยผ่านการอบรมมา และคิดว่าความรู้และประสบการณ์ที่ได้รับเพียงพอแล้ว อย่างไรก็ตาม นักเรียนทุกคนอยากมีโอกาสเข้ารับการอบรมในลักษณะเช่นนี้อีกเรื่อย ๆ แม้ว่าความรู้และสิ่งที่ได้รับจะเพียงพอแล้วก็ตาม ตัวอย่างการประเมินผลจากนักเรียนที่เข้ารับการอบรมมีดังนี้

ความรู้สึกต่อการเข้ารับการอบรม

ในการอบรมครั้งนี้คิดว่าดีมาก เพราะอาจารย์ให้ความรู้หลายด้าน ไม่ว่าจะเป็นการเขียนโครงการ การใช้ถุงยางอนามัย และอาจารย์ยังทำให้นักเรียนคลายเครียดได้ และที่สำคัญอาจารย์สอนให้รู้จักการสามัคคีในหมู่คณะ เพราะส่วนใหญ่จะเป็นงานกลุ่ม และในการอบรมครั้งนี้ยังทำให้นักเรียนที่เข้ามารับการอบรมทุกคน สามารถเป็นแกนนำในการนำสิ่งที่ได้รับรู้ไปเสนอ หรือบอก หรือเผยแพร่แก่บุคคลอื่นได้ในด้านการบริการที่ดี เพราะไม่ได้ทำให้นักเรียนขาดคกบกพร่องเลย และในการอบรมอาจารย์ที่ให้การอบรมก็อบรมแบบกันเอง ไม่เครียด และโครงการนี้ก็คงประสบความสำเร็จแน่นอน เพราะนักเรียนมีความตั้งใจ และคณะอาจารย์ก็ให้อย่างจริงจัง และมีความตั้งใจในการจัดกิจกรรม

มีความรู้สึกว่าดีและตื่นเต้นที่ได้มีโอกาสได้เข้าอบรมในครั้งนี้ และอีกอย่างมีเพื่อน ๆ ต่างโรงเรียนต่างหน้าตามากมาย เพื่อนทุกคนมีสัมพันธ์มิตรดีดีมาก ให้ความร่วมมือในการเข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ เป็นอย่างดี และกิจกรรมต่าง ๆ ก็มีเนื้อหาสาระที่เป็นประโยชน์มากมาย ทั้งสนุกและได้รับความรู้จากการเข้าอบรมในครั้งนี้เป็นอย่างมาก

สิ่งที่ได้จากการอบรม

1. ได้รับความรู้เรื่องโรคเอดส์ การป้องกันโรคเอดส์
2. รู้จักการใช้ถุงยางอนามัย
3. ความสามัคคีในหมู่คณะ
4. ความสามารถในการแก้ปัญหาและความคิดวิเคราะห์
5. ได้รับความสนุกสนาน
6. รู้จักเพื่อนต่างโรงเรียนและเพื่อนใหม่
7. การต้อนรับที่อบอุ่นจากอาจารย์
8. รู้จักอาจารย์หลายท่าน อาจารย์ใหม่ ๆ
9. วิธีป้องกันโรคเอดส์และสาเหตุของโรคเอดส์

10. การเขียนโครงการและการนำเสนอโครงการ
11. สามารถเป็นแกนนำในการเผยแพร่การป้องกันโรคเอดส์
12. ได้รู้สภาพสังคมในปัจจุบัน
13. ได้รู้ลักษณะของโรคเอดส์
14. ได้รับประสบการณ์ครั้งหนึ่งในการเข้ารับการอบรมและแกนนำหรือตัวแทนในการนำเสนอโครงการ
15. มีความรู้ความเข้าใจ ในสิ่งที่เราไม่เคยรู้ ไม่เคยเห็นมาก่อน
16. ได้เล่นเกมสนุก ๆ และที่สำคัญได้รับประทานอาหารฟรีที่อร่อย
17. การแสดงออก โดยเฉพาะการอภิปรายบนเวที
18. ความรับผิดชอบ
19. เห็นความสามารถของเพื่อน ๆ
20. กล้าแสดงออก กล้าให้ความคิดเห็นกับผู้อื่น
21. มีความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์เพิ่มขึ้น
22. สามารถปรับตัวให้เข้าอยู่ในสังคมได้เป็นอย่างดี
23. สามารถแก้ไขสถานการณ์ต่าง ๆ
24. รู้จักวิถีปฏิบัติของผู้ชายที่ขอมิเพศสัมพันธ์
25. การปฏิบัติตนเมื่ออยู่กับเพื่อนกลุ่มที่เป็นผู้ชาย
26. รู้จักวิธีการแต่งกายเพื่อที่จะไม่ให้เป็นที่ยั่วยวนใจของผู้ชาย
27. รู้จักการใช้ถุงยางอนามัยป้องกันโรคเอดส์
28. ได้ความรู้ด้านการเป็นผู้นำทางด้านสุขภาพ
29. ได้รู้เทคนิคการให้คำปรึกษาและการให้สุขศึกษา

สิ่งที่ต้องการให้มีเพิ่มในการอบรม

1. อยากให้มีเวลาในการอบรมมากกว่านี้
2. อยากให้มีวิทยากรแนะนำเกี่ยวกับโรคเอดส์มากกว่านี้ ส่วนนอกนั้นก็ดีมากแล้ว
3. อยากให้มีโครงการอบรมในลักษณะนี้ขึ้นเรื่อย ๆ

ปัญหา ข้อเสนอแนะในการจัดอบรม

ปัญหาตอนแรกก็มีเรื่องเพื่อนต่างโรงเรียนยังไม่มีความคุ้นเคยกัน แต่ต่อมากายหลังทั้งสองโรงเรียนก็ให้คำปรึกษาแก่กันและกันได้ ในการอบรมครั้งนี้ดีพร้อมทุกอย่าง คิดว่าที่อาจารย์จัดอบรมในครั้งนี้ดีอยู่แล้ว ทั้งสนุกสนาน อาจารย์ให้ความรู้แก่พวกเราหมดเลย ขอขอบพระคุณอาจารย์ไว้ ณ ที่นี้ด้วย

จดหมายถึงคณะผู้วิจัย

หลังสิ้นสุดการอบรม ได้มอบหมายให้นักเรียนเขียนจดหมายถึงคณะผู้วิจัย เพื่อแสดงความคิดเห็นและความรู้สึกต่อการเข้ารับการอบรม ต่อบทบาทการเป็นผู้นำเยาวชนและต่อคณะผู้วิจัย ต่อไปนี้ เป็นข้อความข้อจดหมายบางฉบับที่ได้รับจากผู้นำเยาวชนสตรีที่เข้ารับการอบรม

ขอขอบพระคุณอาจารย์เป็นอย่างมากที่เปิดโอกาสให้ข้าพเจ้าได้มีส่วนร่วมในการรณรงค์ต้านภัยเอดส์ และเหมือนกับอาจารย์ได้จุดข้าพเจ้าขึ้นมาได้อีกระดับหนึ่งในการเป็นผู้นำ แต่ก่อนข้าพเจ้าไม่กล้าแสดงออก แต่มาอบรมครั้งนี้ทำให้ข้าพเจ้ามีความมั่นใจ เชื่อมั่นในตนเอง และพร้อมที่จะเป็นผู้นำ

ข้าพเจ้าได้มีโอกาสนั่งรับประทานอาหารกับอาจารย์ และได้รับฟังปัญหาที่อาจารย์พูดคุยกัน ทำให้ข้าพเจ้าได้รู้ว่าเมื่ออาจารย์จัดกิจกรรมนี้ขึ้น อาจารย์ต้องหวังผลที่จะเกิดขึ้นแน่นอน และข้าพเจ้าคิดว่ากลับไปโรงเรียนแล้วจะปฏิบัติตนให้เป็นผู้นำในการต้านภัยเอดส์ และจะไม่ทำให้งบประมาณที่อาจารย์ได้ลงทุนไปแล้วสูญเสียไปอย่างไม่มีประโยชน์แน่นอน

ข้าพเจ้าเคยนึกมาก่อนการอบรมว่า การอบรมในวันเสาร์-อาทิตย์คงจะต้องทรมาณร่างกายของข้าพเจ้า เพราะคงต้องทนนั่งตั้งแต่เช้าไปถึงบ่าย แต่พอได้มาอบรม ความรู้สึกอย่างนั้นก็หายไป กลับมีความสุขสนุกสนานกับการเล่นเกมต่าง ๆ ที่อาจารย์นำมาประกอบการอบรม ซึ่งมีทั้งความรู้รวมถึงมีเพื่อนต่างโรงเรียนด้วย

ข้าพเจ้ามีความรู้สึกอบอุ่นเป็นกันเองมากกว่าทุก ๆ ครั้งที่ข้าพเจ้าเคยเข้ารับการอบรม ข้าพเจ้าได้รับความสนุกสนานเพลิดเพลินอดแทรกดีมาก เข้าถึงปัญหาของเนื้อหามากขึ้น อยากให้มีการอบรมยาวนานเป็นสัปดาห์ หรือจัดขึ้นประจำปีทุก ๆ ปี หรือทุกเดือนได้ยิ่งดี

ข้าพเจ้าบอกได้เพียงสั้น ๆ ว่า "การเข้ารับการอบรมครั้งนี้มีอิมทั้งกายและใจ" ไม่มีคำอธิบายอีกแล้ว ไม่มีคำอธิบายจริง ๆ

ข้าพเจ้ารู้สึกดีใจ และมีความยินดีเป็นอย่างยิ่งที่ได้มีส่วนร่วมในการเข้ารับการอบรมในครั้งนี หากมีการจัดการอบรมขึ้นอีกครั้งในปีต่อไปหรือในครั้งต่อไป ข้าพเจ้าจะเข้าร่วมในโครงการนี้อีก เพราะเป็นการจัดการอบรมที่มีการเตรียมการอย่างดีมาก เป็นประสบการณ์ที่ดีที่สุดของผู้เข้ารับการอบรมในโครงการอบรมผู้นำเยาวชนสตรี หรือเยาวชนสตรีไทยรวมใจป้องกันโรคเอดส์

ข้าพเจ้ารู้สึกภูมิใจและประทับใจกับโครงการนี้มาก ได้รับทั้งความรู้ ได้รับประสบการณ์ใหม่ ๆ ที่ไม่เคยได้รับมาก่อน ทำให้ข้าพเจ้ากล้าแสดงออกและได้รู้จักขั้นตอนในการจัดอบรมต่าง ๆ ที่มีพิธีการดีมาก ได้รู้จักเพื่อนต่างโรงเรียน ได้รับความสนุกสนาน เข้าใจเรื่องโรคเอดส์มากขึ้น ลึกซึ่งต้องขอขอบพระคุณผู้จัดการอบรมเป็นอย่างยิ่ง

การอบรมครั้งนี้ข้าพเจ้าได้รับความรู้เพิ่มเติมมากมาย มากกว่าตอนที่ข้าพเจ้าไปเข้าค่ายที่โรงเรียนเดิม การอบรมครั้งนี้ทำให้ข้าพเจ้าประทับใจมาก ได้มีโอกาสรู้จักเพื่อนต่างโรงเรียน ได้เล่นกิจกรรม ได้วิเคราะห์สถานการณ์ ข้าพเจ้าจะไม่มีวันลืม และจะจดจำและนำความรู้ที่ได้มาไปเผยแพร่ต่อไป

ข้าพเจ้ามีความยินดีเป็นอย่างยิ่งที่ได้รับการอบรมครั้งนี้ เนื่องจากการอบรมครั้งนี้ได้รับประโยชน์มากมายหลายอย่างที่ยังไม่ทราบถึงเรื่องโรคเอดส์อย่างแท้จริง และได้รับความสนุกสนานเพลิดเพลินใจ และทำให้เราได้รู้จักสมาคมกับคนในสังคมได้อย่างมั่นใจ คือได้เพื่อนใหม่ ได้แลกเปลี่ยนความคิดเห็น ทำงานร่วมกัน รู้ในสิ่งที่ไม่รู้ และที่สำคัญวิทยากรทุกคนดีที่สุดในที่สุดเลย อยากให้มีการอบรมอีกต่อไปหลาย ๆ รุ่น เพราะเป็นการเผยแพร่และป้องกันโรคเอดส์ให้ได้ทั่วถึง และตัวข้าพเจ้าเองเมื่อได้รับการอบรมแล้วจะนำไปเผยแพร่ต่อไปตามนโยบายของคณะผู้จัดโครงการ และขอขอบคุณวิทยากรทุกท่าน

มีการดำเนินงานที่ดีมาก วิทยากรทุกท่านให้ความรู้และแนะแนวทางในการปฏิบัติเพื่อป้องกันโรคเอดส์ได้ดี และรู้ถึงผลร้ายของโรคร้ายที่เป็นแล้วไม่มียารักษา และมีเพื่อนเพิ่มขึ้นอีกมากมาย และได้เรียนรู้การทำงานเป็นทีม เป็นกลุ่ม กล้าแสดงออก และมีความภูมิใจมากที่ได้มารับรู้ปัญหาในตรงนี้ของสภาพปัญหาโลก เพราะกระแสหรือแนวโน้มของโรคนี้นับวันจะเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ ข้อเสนอแนะในการอบรมครั้งต่อไปควรเปลี่ยนบรรยากาศจากห้องสี่เหลี่ยมเป็นอบรมในป่าเขา หรือตามท้องทุ่งนาหรือตามชนบท และมีการเข้าค่ายพักแรม โดยมีการร่วมกิจกรรมมากกว่านี้ มีเวลาทำกิจกรรมมากขึ้น

จัดอบรมได้ดีเยี่ยมกว่าทุก ๆ ครั้งที่ข้าพเจ้าได้เคยอบรมมา จัดได้สนุก จัดได้สมบูรณ์ทุกอย่าง ทั้งสถานที่และอาหาร แต่อยากให้มีส่วนผู้ป่วยโรคเอดส์มาร่วมเป็นวิทยากรด้วย เพื่อให้ข้อคิดและให้อุทาหรณ์แก่เยาวชนด้วย

การอบรมครั้งนี้ถึงแม้ว่าจะเป็นวันหยุด แต่ข้าพเจ้าก็ตั้งใจและภูมิใจเป็นอย่างมากที่ได้มาอบรม เพราะข้าพเจ้าคิดว่าหลังจากที่ได้ผ่านการอบรมในครั้งนี้แล้ว ข้าพเจ้าจะเป็นบุคคลหนึ่งที่จะทำประโยชน์ให้แก่สังคม และเป็นแกนนำของเพื่อนในการที่จะทำกิจกรรมเพื่อเผยแพร่ความรู้และการป้องกันการติดเชื้อโรคเอดส์ เป็นความภูมิใจที่จะได้ทำประโยชน์ให้กับสังคม และเป็นตัวอย่างที่ดีให้กับเพื่อน ๆ

ภาพที่ 1
ผู้นำเยาวชนลวทนะเบี่ยนและสมัคร
เข้ารับการอบรม

ภาพที่ 2
กิจกรรมสันตนาการระหว่าง
การอบรม

ภาพที่ 3
การนำเสนอผลงาน

ภาพที่ 4

การฝึกปฏิบัติการใช้ถุงยาง
อนามัยกับหุ่นไม้

ภาพที่ 5

การประชุมกลุ่มย่อย

ภาพที่ 6

ร่วมกันวิเคราะห์และอภิปราย

